

ירב היננא אמר רב בצרכיה (ל"ב ה'). בש"ל
 חסי ור' חסי בש"ל שמהל ברב ינחק
 חמיד (ל"א ז') הוי רב אחא חריבא קמיה ור' זנתן
 שאלו לר' נתן דרומח עניט בר נחשון. ופיך ר' פנק.
ירב היננא בר פפא פ"ל חנינא :

ירב היננא בר ביסנא פ"ל רב הנא בר ביסנא :
ירב היננא קרחנאי פ"ל רב חנינא :

ירב היננא בר יהודה פ"ל רב חנא :

ירב היננא ר' חמי בר חנינא. רב דימי ז"ח. רב
 חנא בר חנינא. רב חנא ז"ח. שלת

ז"ח. רב עוקבא ז"ח. רבין ז"ח :

רב חננאל אכתוב אחר חמיה :

ר' חנינא בן דוסא (א) פ"ג דלכות במשנה
 זכרות (פ"ה ה'). טעיה

ק(פ"ט ט"ו) :

(ב) בדרך חיים פ"ג דלכות מסובק חס דוסא חזיו
 הוא בן הרבינוס הזכר שס זה אחר זה חלה

דברי הבן ר' חנינא בן דוסא ואח"כ דברי האב ר'
 דוסא בן הרבינוס, אף כי זה הוא בן דוסא זה ר'
 דוסא בן הרבינוס זה שכח בש"ס לפעמים נקרא ססס
 ולפעמים רבי הו רב. וכחז היוחסין אלל ר' חנינא
 בר חמא שהיה כהן ונשס ר"ה כהז כי חמא היה
 בן ר' חנינא בן דוסא ח"כ ר"ח ז"ד היה כהן והרמב"ם
 לא גזרו במספר הכהנים שהביא. ורחוק לדעתי כי
 ר"ח ז"ד היה בימי ריב"ז קודם התורק והמא חזיו
 של ר' חנינא היה בימי רבי. כס' דרך אמונה ח"א
 ש"ג כהז כי ר"ח ז"ד היה רופא וחולי לפי הר"ל
 כי ד' חנינא בר חמא היה נכדו היה ג"כ רופא
 וקיבל חכמת הרפואות מאבי חזיו (ע"ש) :

(ג) והיה חסיד גדול ומלומד בניסים ותפלתו
 נשמעת. ובפ"ג דתענית. (כ"ד ז') ויומא (כ"ג

ז') דהוי חזיל באורחא יודארי ננא דמלחא חרישיה
 אחא מסרא אמר רבש"ע כולי עלמא בנחת וחמא
 זצער פסק מסרא כי מסא לביטיה אמר כולי עלמא
 זצער (שזריכין מים לשדוטיהס) וחמנא בנחת אחא
 מסרא. ובכל יום בת קול יוצאת כולי עלמא
 גיוון בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו
 בקב חרובין מערב שבת לערב שבת שס
 בתענית וזכרות (י"ז ז'). כל ערב שבת היתס רגילה
 חשמו לחמס סחמור וסיסה משלכת להטר דבר שמעלה
 עשן כדי שיהו מצורים השכנים שהופס בחטר מחמת
 כיסופא שלא היה לה מה לאפות, והיה לה שבחה
 בישא ואמרה ידענא דמידי לית לה חזיל ואחז וסרפא
 חבבא, איכספא ופיילת לחדר ונעשה לה גס דהטר
 מלא ריפתח ועריבה מלאה לישה. אמרה לה שכיטהח
 אייתי מרדיך דחרכה ריפתך אמרה לה אף חנא להביא
 המרדה גנפתי. מינא אף היא להביא מרדה נכסה
 מפני שמלומדת בנסים היתה. ואמרה לו חשמו שיחכלל
 שיחמו

ברב יהושע פגעו ביה ברב חנינא ברב איקא וברכו
 עליו ברך אשר חלק מהכמתה ליראיו ושהחיינו ח"ל
 השיבויכו עלוי כששים רבוא ישראל וברך עלייהו
 הני ז' זכרות וחכס הרזס אמרו ליה הכיתח כולי
 האלי יקני ביה עיפיהו ושכיב. ר' חנינא בר איקא
 מחמי הכי ורב זביד מחמי הכי זכרות (כ"ה ז'). רב
 איקא זכיה דרב חנינא (ע"ש) :

רב היננא בר אבין תלמיד רבא. וז"ע

דהא אמר רבנא לבריה דר' חנינא
 לבר אבין חמא לך מילתא מעלייתא משמיה דאבין
 כתובת (פ"ה ז'). חמי בר אבין והגניח בר אבין
 חמרי חרווייהו כריחות (כ' סע"ח). ר' חנינא בר
 אבין וחזיי בר אבין פר"ע (פ"ז ז') מגילה (ז' ט"ז)
 ז"ז (פ"ז ז'). ובפסחים (ל"ד י"א) חני כ"ז רבה
 ופגע בהו רבא בר מחנא. ויחיב אבוי גבייהו ר"פ
 ע"כל גגות (פ"ט ח') :

רב היננא בריה דרבא (בפסחים (ע"ו ח')

רבה) וחולין (ק"ז ח') אמר רבא

מאן חכיס כר' חנינא בריה דרבא דנבכא רבה הוא.
 וכן אמר רבא על רב הנין בר ייבא מאן חכיס.
 מפשרוניא פרש"י בפסחים (שס) ובמנהות (מ"ב
 רע"ז) פפירוניא שס מקוס. רב איקא בר חנינא
 מפשרוניא (ע"ש) :

ירב היננא בריה דרב יהושע פסחים

(ק"ו ז') פ"ל ר"ה זכ"י :

ירב היננא בריה דרב אסי היה רופא וזקן גס

לאשתו ירושלמי גיטין פ"ק ושס פ"ג

הלכה ח' חנינא בריה דרב חזי בר ממל בש"ד לעזר
 וספ"ק דמעשרות הנניח צד יסא :

ירב היננא בר רב יצחק ור' שמואל בר

חיימי ירושלמי פ' כינז מברכין מחמי'
 ח' ר' חנינא בר' ינחק שה"ס סי' ו' וסי' ק' ומדרש
 מגילה פ' והשחיה כדת. ח"ר הונא בשמו (ע"ל
 יהושע). חנינא בר ינחק ר' יהושע בר נחמיה בשמו
 ז"ר ר"פ י"ד. והיוחסין מביא רב הנין בר ינחק
 תלמיד שמואל ומביא חנינא בר ינחק ונראה כי הכל
 אחד :

ירב היננא וורדאן (שס מקוס) ח"ר חסדא

חשיק וורדאן גיטין (ס"ד ז') :

ירב היננא אבוי דר' ינמיה בש"ר זכיה ירושלמי

ר"פ מקוס שנהגו. וזכעגית פ"ד הלכה

ז' חזיו דר' נסה ושס הלכה ח' חזיו דבר ינסה :

רב היננא סבא משמיה דרב (לא מלחתי)

ח"ר חסי ח"ר יוחנן פסחים

(ע"ה ח'). פ"ל רב חנינא בר חדי. רב כהנא בע,
 רבה זנו :

רב היננא בר חייא לרב יהודה כאבות פ"ב

(כ"א ח') עיין ר' חייא בר יהודה :

כ) דפוס"ק משונש. ל) גירסתנו רבא לבריה דר' חייא בר אבין. ס) דפוס"ק משונש. ג) דפוס"ק משונש.
 ס) דפוס"ק משונש. ז) דפוס"ק ככל משפתין. ט) דפוס"ק משונש. צ) דפוס"ק משונש. ק) דפוס"ק משונש.
 ר) די הובות הללו ודארי כו' גמ' ישא דק נעין יעקב.

שיחט לו ממה שנתנו לנדיקים לעוה"ב והתפלל יחיה
 כמין פס יד ויחיה ליה חד כרעיה דפתורה דהבא
 וחזי בהלמח עהידין הנדיקים דאכלי הפתורה דג'
 כרעי וחייה דהרתי כרעי אמר לה ניהא לך דנאכל
 הפתורה דשקיל חד כרעיה המרה ליה בעי רחמי
 דלשקליה בעא רחמי ושקליה . תנא נס גדול היה
 האחרון מן הרחובין דגמירי משמיח מיהב יהבי משקל
 לא שקלי . יומא חד בי שמשא חזייה לבתו דהוי
 עניבא דחיחף לה שמן בחלח ורמי בשרגא אמר לה
 מי שחמר נשמן וידלוק יהמר לחומץ שידלוק והיה
 דולק כל היום עד שנטלו ממנו אור להבדלה . והו
 ליה עזים ואמרו ליה קא מפסדן עיך (שאוכלין
 ירק שבגנות של אחרים) אמר להו אי קמפסדן
 לוכלינהו דוני ואי לא כל חדא ליינהו דונא בקריניהו
 ולערב כל חדא וחדא אסיה דונא בקרינהא . ושכחהו
 בנתה בית ולא מטו כשורי ואמר לה מה שמך אמרה
 ליה איכו אמר איכו לימטו כשורין מכו כשורהא .
 תנא פלימו אומר אני ראייה הבית שקירה ר' חנינא
 ז"ד בהפלתו והיה אמה לכאן ולכאן . (ומהיכן היו
 לו עזים כו' עיין רש"י בעין יעקב ובהדושי הגדות) .
 בפסחים (ק"ב ז') דהוה שכיח שאגרת נח מהלח
 יולאה היא וי"ח רנא מלאכי הבלה וכל אהת יש לה
 רשות להבל פעם אהת פגע בה רחב"ד המרה ליה
 אי לאו דמכרזי עלך ברקיע הזהרו בחנינא בני
 ובחורו משוינא לדמך-חרתי שפשיטי אמר לה אי
 השיבנא ברקיע גוזרני עליך שלא תעברי בשוב לעולם
 אמרה ליה בתמחא מיקך שבוק ליה רוחא פורחא
 שבק לה לילי שבחוח וילי רביעיות . ובנרכוח (ל"ד
 ז') התפלל על החולים ואמר זה חי כשחפלתו שגורה
 בפיו וזה מת . והתפלל על בנו של רבן גמליאל והלך
 ללמוד תורה אלל ריב"ז והתפלל על בנו . בת נחומיא
 הופר שיחין (ע"ט) נטלה לבור ואמר בשעה ז' ונולמה
 כו' . ובב"ב (ע"ד ז') הוה קרטליחא בים דעתידה
 חשמו להטיל צינח לנדיקים לע"ל הברכות (ל"ג א') .
 בירושלמי פ' אין עומדין (סוף מחי' א') שהרג
 ערוד ונפתח מעין מתחתיו (דאס היה הערוד
 פוגע במים תחלה היה רחב"ד מת) עיין ערוך
 ערך חברבר . בריש מדרש חזית וריש מדרש
 קהלה שרצה להקדיש אבן לירושלים ולא היה לו שכר
 ליתן להוליו וגזמטו לו מלאכים ואמרו לו שיחן להס
 ידו והעמידוהו בירושלים וביקש ליתן להס כו' ע"ט
 המעשה . בדמאי פ"א הלכה ג' רחב"ד ישב לאכול
 בליל שבת ונפתח השלחן מלפניו אמרו ליה מהו כן
 ח"ל תבלין שאלתי משכינאי ולא עשרתיו והזכיר התנאי
 שהתנה מערב שבת להפריש למחר ועלה השלחן
 מאליו . בעירובין (כ"ג) ושבת (ק"ב סע"ב) אס
 ראשונים בני מלאכים הנו בני אנשים ואס ראשונים
 בני הנשים הנו כהמורים ולא כחמורו של רפכ"י
 וחמורו של רחב"ד . פרש"י חמורו דרפכ"י מערש

אוצר החכמה אוצר החכמה

בחולין (ז') ודחב"ד במסכת העניח פכ"ל . חזל
 לא נחלח במעשה מזה בחמורו של רחב"ד רק פזיס
 הנ"ל . ונחלחי בשס"ס בהעמס נ"א חפורו של ר'
 יוסי דמן יוקרת . חזל בחדרין סס"ח מעשה שגברו
 חמור של רחב"ד ולא אכל כו' . חזל בירושלמי פ"א
 דדמאי מפשה שגברו חמורו של רפכ"י (ע"ט) . כחז
 הש"ק (כ"ז א') ובפ"ג דעניות נראה שלסוף נחשער ,
 לא ידעתי היכא נראה . ואולי כוונתו כמה שניתן
 לו רגל שלחן של זהב הא מבורר שחזרו ולקחו ממנו .
 במשנה סופה ס"ס פגלה ערופה (מ"ט) משמת
 רחב"ד בטל הנשי מעשה :

ד) כחז היוחסין שראה חורבן הבית . ר' ישעיה
 שהעניו פ"ח העניות למה זכה הכלב לומר שירה
 בואו נשתחוה (ע"ט) היה חלמידו . רחב"ד ואשתו
 נקברו בערביי' (גא"י) ור' ראוון חינערכולי :

ר' חנינא בן גמליאל דיבנה א) עמשה
 קדושין (פ"ג ד') , ז"ב (פ"י א') ,
 מכוח (פ"ג פ"ו) , מנחות (פ"ה ח') חנניה . ובנכורות
 (פ"ו ט' , מ' ז') ונדריס (ס"ב א') חנניה וכ"ה
 בתוספתא כלאים ספ"ד . בסוף מ"ק (כ"ג א')
 חנניה ב"ג היה אומר שמועה ואגדה בבית
 אבל . בתוספתא וס"ג דנרכוח (כ"ז א') וע"ז
 (ל"ד ז' , ל"ט ז') ר' יהודה בן גמליאל בש"ר
 חנינא ב"ג . (ובירושלמי פ"ב דע"ז ר"ח ז"ג בש"ר
 יהודה ז"ג) ונראה שהוא אחיו . והיה חכם גדול:
 ב) בספרא (פ' אמור) ובתוספתא פ"א דיומא
 פנחס איש הבירה עלה גורלו להיות כהן
 גדול ומצאודו חוצב באבנים ומלאו המדובב
 דינרי זהב אר"ח בן גמליאל וכי סתת היה
 והלא חתננו היה כו' , ולפ"ז נראה שהיה
 בזמן הבית והאריך ימים שהרי היה בזמן
 ר' שמעון ור"ם . וזה א"א כי ר"ג דיננה היה
 קטן בזמן החורבן (ע"ט) , ואיך חתן בנו יהיה כהן
 גדול בשני הבית . אבל מצאתי בתום' פ"ק
 דנדה (ה' ז') איך אמר חתננו היה אי היה
 ר"ת בן גמליאל דיבנה איך היה לו חתן כה"ג
 הלא אחר החורבן היה וי"ל לאו חתננו ממש
 קאמר אלא חתן אבותיו וכן משמע דלא
 אמר חתני היה אלא חתננו פכ"ל . ובתום' ע"ז
 (ל"ב א') שהיה אחיו של רש"ג שהיה אביו של רבי
 ורחב"ג היה דודו של רבי . ובאגרת רש"ג ביוהסין
 כחז רחב"ג ור' יהודה ז"ג בזמן ר' ישמעאל בנו של
 ר' יוחנן בן זרוקא ור' יהושע בן קרחה . בהלק
 (ק"א סע"א) ר"ח בן גמלא חזל בעין יעקב בן
 גמליאל אמר נראין דברי ר"מ (ע"ל א"ר) חנינא בן
 חננינוס) :

ג) בפ"ק דגיטין (ז' א') שהטיל אימה יתירה
 בביתו ובקשו עבריו להאכילו אבר מן
 החי

ש) כיה גרסת הע"י . ח) בדפוסיק נסרד ממקומו . א) בדפוסים האחרונים עשו כאן לר' חנינא בן חננינוס מדור
 בפני עלמו ועטו .